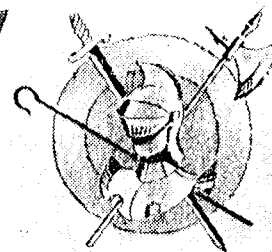

STRAŻ

i ZWIASTUN OBECNOŚCI CHRYSYTA

OPOKA WIEKÓW
Okup za Wszystkich

— Abbakuk 2:1; Izajasz 21:11, 12.
"Na Straży Swej Stać Będą..."
"Przychodzi poranek, a także i noc."

ROK LXV LIP.-SIERP.-WRZES. 1990 Nr. 3

SPIS RZECZY	Str.
Nieurodajne figowe drzewo -	
Splugawiona świątynia.....	10
Obecny obowiązek i przywilej	
świątłych.....	12
Komentarze do Księgi Objawienia	
(1879-1916).	

"Na ziemi uciśnienie narodów z rozpaczą" (Łuk. 21:28). "Ale wam, którzy się boicie Imienia Mojego, wniejdzie słońce sprawiedliwości." — Mal. 4:2.

STRAŻ

I ZWIASTUN OBECNOŚCI CHRYSTUSA

Trzymiesięczne czasopismo ogłaszające wieczną Ewangelię

Wydawane przez

FRANCUSKIE ZRZESZENIE WOLNYCH BADACZY PISMA ŚWIĘTEGO

11, Rue du Maréchal Joffre 62320 ROUVROY (France)

SENTINELLE

ET HERAUT DE LA PRESENCE DE CHRIST

Périodique trimestriel annonçant l'Évangile éternel

et publié par

L'ASSOCIATION FRANÇAISE DES LIBRES ÉTUDIANTS DE LA BIBLE

11, Rue du Maréchal Joffre 62320 ROUVROY (France)

Prix de ce numéro 8,00 francs
Abonnement annuel 30,00 francs
Cena jednego egzemplarza 8,00 franków
Roczna prenumerata 30,00 franków

Le Directeur de Publication : Antoine PAPAIAK

L'imprimeur-Éditeur : A.F.L.E.B.

11, Rue du Maréchal Joffre
62320 ROUVROY (France)

Rok LXV

LIPIEC-SIERPIEŃ-WRZESIEŃ 1990

Nr. 3

Nieurodzajne figowe drzewo Splugawiona świątynia

DOKOŃCZENIE

Do takich Jezus odnosił się jako do tych, co okradali wdowy, podczas gdy, dla pozoru, odmawiali długie modlitwy. Innymi słowami mówiąc, Jezus sądził, że niektórzy za Jego czasów uczynili ze swej religii płaszcz lub pozór w celu skorzystania z tej okoliczności, w celu odniesienia korzyści pieniężnej. Z tej przyczyny Świątynia stała się „jaskinią złodziei”.

W dawnych czasach, jak to i obecnie się dzieje, do tego wyrazu „kradzież”, przypieczętowano literalność, która tylko częściowo objęła znaczenie tegoż wyrazu. Oszuści lombardowscy napastowali Świątynię, udawali, że mieli sympatię dla tych, co byli w kłopotach, i wypożyczali im pieniędzy na zdzierających warunkach, które ostatecznie pożarły własność wdowy i sieroty w legalny sposób. My obawiamy się, że to samo ma zastosowanie i dzisiaj – że religia jest jeszcze używana za płaszcz dla przykrycia samolubstwa. Ludzie, którzy nie pomyślą o dopełnianiu literalnej kradzieży, często ulegają argumentom przekręconych sumień. Nasz Mistrz, który się szczególnie oburzył na takie nadużywanie dawnego Domu Bożego, jest tego samego zdania i dzisiaj. Ci, którzy używają religię

obłudnie, na próżno roszczą pretensję, że są Jego naśladowcami, Jego uczniami, Jego przyjacielami, członkami prawdziwego Kościoła Chrystusowego.

„DOM MODLITWY”

Choć Jezus często poszedł na górę na modlitwę, lub modlił się w ogrodzie Gietsemańskim; choć Faryzeusze niekiedy modlili się na rogach ulic i choć Św. Piotr wstąpił na dach, na modlitwę, jednak, pomimo to, wszyscy Żydzi uznawali Świątynię za osobliwy Dom modlitwy. Tak więc i czytamy, że Św. Piotr i Św. Jan poszli do Świątyni na modlitwę (Dz. Ap. 3 : 1). Świątynia była jedynym miejscem, nad wszystkie inne, na świecie, gdzie dusza mogłaby odczuć, że może zbliżyć się osobiście blisko do Boga. W Świątyni Najświętszej znajdowała się ubłagalnia, na której spoczywało światło Szekina, przedstawiające Boską obecność.

Im bliżej do tej Świątyni Najświętszej kto mógł zbliżyć się, tym więcej o nim rozumiano,

że był we wspólności z Bogiem. Tym sposobem więc, tylko Kapłani mogli wejść do Świątyni i do Świątyni Najświętszej. Innym z narodu Izraelskiego nie dozwolono przybliżyć się do tych miejsc — nie dalej jak na dziedziniec. Trzy takie dziedzińce należały do Świątyni — pierwszy był dla Żydów; drugi dla niewiast Żydowskich; a trzeci był zewnętrznym Dziedzińcem, na którym wierzący Paganie mogli czcić prawdziwego Boga, lecz byli odłączeni średnią ścianą przegradzającą, jak i Św. Paweł oświadcza (Ef. 2 : 14). Te Dziedzińce przedstawiały różniące się stopnie przystępu do łaski Bożej. W pozafigurze, która jeszcze nie jest uzupełniona, Chrystus i Jego Kościół będą właściwą Świątynią; a cała ludzkość, pragnąca przybliżyć się do Boga, przybliży się do Niego przez Chrystusa, przez Świątynię Bożą. A im bliżej oni przystąpią, tym większe będzie ich otrzymane błogosławieństwo.

Tak Św. Piotr jak i Św. Paweł opowiadają nam o tej pozafiguratywnej Świątyni: "Alboż nie wiecie, że ciało wasze jest przybytkiem Ducha Św?" (1 Kor. 6 : 19). "Świątynia Boża święta jest, a wy nią jesteście" (1 Kor. 3 : 17). Kościół, przez lata, wzrastając w łaskach i owocach Ducha Św., "rośnie w przybytek święty Panu" (Ef. 2 : 21). "I wy jako żywe kamienie budujecie się w dom duchowy" (1 Piotr 2 : 5). "Wy się (także) wspólnie budujecie, abyście byli mieszkaniem Bożym przez Ducha Świętego" — "zbudowani na fundamencie Apostołów i Proroków, którego gruntownym węgielnym kamieniem jest sam Jezus Chrystus". — Ef. 2 : 20-22:

Na tę pozafiguratywną Świątynię można patrzeć ze czterech odmiennych stanowisk. W harmonii z ostatnim tekstem zacytowanym, ona jeszcze jest w budowie. Żyjące kamienie są dotąd wydobywane ze świata, i są kształtowane i gładzone dla miejsc w tej chwalebnej świątyni, której Głową jest Chrystus. Ta Świątynia będzie duchową, od ludzi niewidzialną, której każdy członek będzie podobny uwielbionemu Jezusowi, daleko nad aniołami.

Bóg będzie mieszkał w tej Świątyni przez Swego świętego Ducha w najzupełniejszej mierze. Cała ludzkość, w ciągu Tysiąclecia, będzie uprzywilejowana przybliżyć się do Boga przez nią i otrzymać Boskie łaski i podźwignięcie z grzechu i ze śmierci napowrót do pierwotnego obrazu i podobieństwa Bożego utraconego w Raju, odkupionego dla wszystkich na Kalwarii a które ma być zaofiarowane wszystkim podczas tysiącletniego panowania Królestwa Mesjaszowego. Wówczas w największym tego słowa znaczeniu ona będzie Świętym miejscem Bożym. Nie wniesą do niej czego kalającego. Wszystko kupiectwo i oszustwo pieniężne będzie daleko od niej odda-

lone. Ona będzie Domem Modlitwy, Środkiem zasyłania modlitwy, drogą przystępu dla ludzkości w celu zbliżenia się do Boga o przebaczenie grzechów i o przyjęcie wszelkich błogosławieństw i miłosierdzia, które Bóg obmyślił w Chrystusie dla wszystkich tych którzy je zechcą.

Dlatego, że Świątynia w Jeruzalemie była figurą tej chwalebnej Świątyni doskonałości, wszelki interes, jakiegoby on nie był rodzaju, w niej odprawiany, był profanacją — był pustoszeniem owej pięknej doskonałości figury — błędnie przedstawiał przyszłość, rzeczywistość — Boski zamiar w nadaniu jej.

„CIAŁO WASZE JEST ŚWIĄTYNIĄ”

Lecz teraz przypatrzmy się temu przedmiotowi z odmienniejszego stanowiska — nie zaprzeczającego, lecz zatwierdzającego to co poprzedza. Ponieważ Kościół w przyszłości będzie Świątynią Boga, doskonałą na niebiańskim poziomie, dlatego każdy indywidualny członek Kościoła Chrystusowego, który został spłodzony Duchem świętym, jako Nowe Stworzenie, ma Boga, w tym stopniu, przebywającego w swym śmiertelnym ciele. Światowi ludzie w ogóle nie są świątyniami Ducha świętego; jakkolwiek dobrzy, moralni, grzeczni albo szczerzy, oni nie są.

Dopóki kto nie jest spłodzony Duchem świętym, on nie staje się świątynią Ducha świętego. To spłodzenie duchem stanowi go Nowym Stworzeniem, synem Bożym, nawet choć tylko wola, umysł, jest ponownie spłodzony — nawet choć ciało jeszcze jest niedoskonałym ciałem miesistym. Nowy umysł, mieszkający w starym ciele i używający je, stanowi to stare ciało oddane na przyszłość Świątynię Bożą, i nadaje temu ciału świętość, której ono przedtem nie posiadało.

Teraz, ponieważ Nowe Stworzenie mieszka w tym śmiertelnym ciele, to ciało nazywa się namiotem raczej niż świątynią dlatego, że przez grzech i degradację, ono jest uszkodzone i nie jest ciałem chwalebnym. Oprócz tego, ów wyraz namiot, oznacza to, co jest tymczasowe, nie trwałe, nie wieczne. Nasz niebiański dom, nasze duchowe ciało, będzie ową świątynią, lecz w ten doskonały stan Świątyni nie można wejść innym sposobem jak tylko przez udział w Pierwszym Zmartwychwstaniu, jak i Jezus powiedział: "Błogosławiony i święty (jest) ten, który ma udział w pierwszym zmartwychwstaniu; nad tymi wtóra śmierć mocy nie ma, ale będą kapłanami Boga i Chrystusa i królować

z nim będą tysiąc lat". — Obj. 20 : 6.

Nie ma takiego, który może poznać charakter serca, czy takowe jest nowym sercem czy sercem naturalnego mężczyzny albo niewiasty, którzy nauczyli się grzeczności, moralności, etc. Jedyńy sposób, w który nam wolno sądzić jeden drugiego, jest przez zewnętrzny owoc. Jeśli Duch Pana mieszka wewnątrz nas, to owoc musi być dobry, dla innych pomocny. Ta ludzka istota musi być błogosławieństwem w swym domu, w swym

sąsiedztwie, nawet jak to był i Jezus, bez względu na to, czy jego charakter, jego dobroć była uznana przez innych w ogóle czy nie. Owoce tych ludzi Bożych są owocami świętobliwości, cichości, łagodności, długocierpliwości, braterskiej uprzejmości, samoofiarności na dobro innych a szczególnie na służbę Boga i na Jego Prawdę.

W.T. 5503-1914

—oOo—oOo—oOo—oOo—oOo—

Obecny obowiązek i przywilej świętych

"Wołaj wszystkiem gardłem, nie zawściągaj; wynoś głos twój jako trąba, a opowiedz ludowi memu przestępstwa ich, a domowi Jakubowemu grzechy ich. Chociaż mnie każdego dnia szukają, a znać chcą drogi moje, jako naród, który sprawiedliwość czyni, a sądu Boga swego nie opuszcza; pytają mnie o sądach sprawiedliwości, a pragną się przybliżyć do Boga". — Izajasz 58 : 1, 2.

Rozumiemy, iż Pan przez proroka Izajasza opisuje tutaj stan ludu, który tylko nominalnie jest ludem Bożym. Możliwe iż słowa te miały zastosowanie w czasach proroka, lecz myślimy iż one mają szczególne zastosowanie w naszych czasach. Gdybyśmy zapatrywali się na te słowa jako na ogólną relację, mogącą być zastosowaną w każdym czasie, to zdawałoby to odnosić się do niektórych, będących prawdziwie ludem Pana, jakoteż do domu Jakuba w ogólności. Prorok mówi o pewnych przestępstwach ludu Bożego, o błędach i o grzechach domu Jakubowego (naturalny Izrael) — a szczególnie ciężkich przestępstwach.

Stosując to do naszych czasów, rozumieliśmy, iż ludem Pana są ci, którzy są w przymierzu z Bogiem, Jego prawdziwy lud a nie inni. Tych, którzy są w przymierzu z Bogiem jest stosunkowo mała liczba. Wielka masa jawnego ludu Bożego dopuszcza się wiele przestępstw Boskiej woli i Jego prawa, wielu z nich prawie nieświadomie naśladują ślepych wodzów, trzymając się ślepych wyznań wiary, pochodzących ze średniowiecza. — Wyrażenie: "domowi Jakubowemu" jest wyróżniającym wyrażeniem odnoszącym się wyłącznie do Żydów, ludu będącego dawniej w przymierzu z Bogiem.

Wierni Pańscy obecnego czasu, to jest ci, którzy posiadają światło prawdy świecącej teraz ze Słowa Bożego, powinni wykorzystać sposobność, jaką posiadają i wykazać dzisiejszemu Chrześcijaństwu, a szczególnie tym, którzy się zowią ludem Bożym, ich błędy, wykazać im gdzie oni zboczyli od Słowa Bożego, gdzie ich postępowanie nie

jest zgodne ze Złotem Prawem, itp. Ponadto, jeżeli sprzyja po temu sposobność, mogą wykazać i Żydom przyczynę, dlaczego oni znajdują się w ich obecnym stanie odrzucenia. Lecz nie byłoby właściwym posunąć się aż do łajania kogokolwiek.

Nie wiele dobrego można osiągnąć z takiego postępowania. Prawda sama ma być tym mieczem. Słowo Boże jest to ostry na obie strony miecz. Robota, jakąby ktokolwiek z nas chciał podjąć, niezależnie od Słowa Bożego, okazałaby się nędzną partaniną; ponieważ "Słowo Boże jest skuteczne i przeraźliwsze nad wszelki miecz po obu stronach ostry, i przenikające aż do rozdzielenia i duszy i ducha i stawów, i śpików, i rozeznające myśli i zdania serdeczne". Mamy "wołać wszystkiem gardłem, nie zawściągać" — wskazując co Pismo Św. ma do powiedzenia — gdy nadarza się odpowiednia ku temu okazja. To nie znaczy, aby znieważać ludzi. Przedstawiciele sprawy Bożej nie mają polecenia, aby znieważać kogokolwiek. Uprzejmymi słowami możemy wskazywać na stan obecny, na niebezpieczeństwa jakie obecnie są nad światem, i na to, jakie stanowisko mają zająć ci, którzy chcą w zupełności naśladować Pana.

W.T. 5630- 1915

Ciąg dalszy nastąpi

Do każdego okresu kościoła, oprócz ostatniego, Mistrz ma jakieś słowo pochwały, ale w okresie Laodycejskim, nie znajduje niczego do pochwalenia. R457-83*.

Okres Laodycejski, w którym my żyjemy, obejmuje pewien dłuższy czas, który jednak, według naszego mniemania, jest bliski ukończenia. R5718-15, 1371-92, Q754.

AMEN -- Ten wyraz znaczy "zaprawdę" i jest często spotykany w Ewangeliach i nasz Pan używał go kiedy niektórym swym wyrażeniom pragnął nadać ważność, powagę. R505-83*.

ŚWIADEK ON WIERNY -- Dając do zrozumienia że ostatni okres domu ewangelicznego nie jest wiernym świadkiem na korzyść prawdy. R718-85.

Nominalne kościoły nie były świadkami wiernymi i prawdziwymi, a więc zostały zaniechane przez Pana. R328-82*.

POCZĄTEK -- "On jednorodzony syn" (Jan 1:18). R3474-04, 1609-94.

"Pierworodny wszystkich rzeczy stworzonych" (Kol. 1:15). E95; F14; SM483.

Wielki Mesjasz, nasz Pan Jezus. R4928-11, 3474-04; SM483.

Samym początkiem Boskiej działalności był Logos, który był pierworodnym wszelkiego stworzenia, będąc stworzony zarówno przed Aniołami jak i przed człowiekiem. R5351-13, 1060-88, 1005-88, 421-82.

Ten, który znał Boski charakter dłużej, bardziej obszernie i bliżej od jakiegokolwiek innej istoty. R1125-89.

Logos, wyrażeniem, przewodem komunikacji Ojca. R3861-06.

Nie tylko Alfa (początek) ale i Omega (koniec); nie tylko pierwszym, ale i ostatnim bezpośrednim stworzeniem Jehowy. R5992-16, 5064-12, 1904-95, 1599-93, 1514-93; R446-83*, PD67.

Stąd był czas, kiedy Bóg był sam. R5748-15; SM483.

O Jezusie jest napisane, że egzystował zanim stał się ciałem. R5351-13, 4964-12.

Wielki Jehowa udzielił swoją moc swemu Jednorodzonemu Synowi, używając go jako swego zaszczyconego przedstawiciela i dając mu pod każdym względem wyższość nad wszystkimi innymi. R1514-93, 1060-88; E95.

Na samym początku był "początkiem stworzenia Bożego". Był bez grzechu, doskonałym na duchowym poziomie -- następnym po Niebieskim Ojcu. R5078-12; Q377:

Stworzenie Jednorodzonego Syna było więcej bezpośrednim i specjalnym dziełem Ojca niż stworzenie jakiegokolwiek innej istoty lub syna Bożego - czy człowieka, czy anioła. R1005-88.

Jak to inne Pisma zgodnie uczą, że Jezus był głównym przedstawicielem Jehowy zaraz od początku, a także jest dokończycielem chwalebego Boskiego planu, chociaż nie jest jego autorem. R1060-88.

Bóg dalej nie stwarzał rzeczy sam, ale powie-dział swemu "Jednorodzonemu" co ma czynić i on to czynił. R1063-88*.

Logos Jehowy, Jego Jednorodzony Syn. R2408-98, 3861-06.

Ten który został pierwszy stworzony. HG292.

On był zarówno pierwszym stworzonym, jak i pierwszym i najwyższym w randze. Jako Archanioł przewyższał innych. R1063-88*.

On był jedynym bezpośrednim stworzeniem Bożym, zrodzonym z żywota jako rosa na świtaniu, jak to wyraził Psalmista (110:3). Wszystko inne stworzone było przez Niego. R1060-88, 417-82, 164-80.

On był agentem Jehowy we wszystkim, co dotąd zostało stworzone. "A bez niego nic się nie stało, co się stało" (Jan 1:3). R369-82.

Jezus był pierwszym stworzeniem Bożym, jedyną istotą stworzoną wprost przez Jehowę. R5748-15, 1060-88.

Nasz Pan stał się "Jednorodzonem Synem Bożym" w czasie swego stworzenia. Q746. STWORZENIA BOŻEGO -- Nasz Pan Jezus był nie tylko początkiem, ale także czynnym i zaszczyconym narzędziem Ojca w całym Jego twórczym dziele. R5239-13, 4964-12, 4098-07, 3921-07, 2199-97.

Najpierwszym i najgłówniejszym od wszystkich Boskich stworzeń. R1642-94, 417-82, 280-81.

Wybrany na tego, który ma odkupić ludzkość. R417-82, 164-80.

Uznając Ojca za swego stwórcę i zwierzchnictwo Ojca, Jezus okazuje swój sprzeciw dogmatowi o trójcy utworzonemu przez ludzi. R5993-16, 718-85; R505-83*.

Mamy to zapewnienie, że Jednorodzony Syn Boży, początek stworzenia Bożego, był kierownikiem w różnych sprawach związanych ze stworzeniem ziemi i z jej mieszkańcami. R3921-07.

Unitarianie zaprzeczają, że nasz Pan miał egzystencję przed jego poczęciem w Marii. R505-83*.

3:15 ZNAM UCZYNKI TWOJE -- Uczynki mają większą wagę niż wiara. R177-81.

Poselstwo do Kościoła Laodycejskiego wskazuje na dzisiejsze nominalne chrześcijaństwo, to jest, jak nasz Pan na niego patrzy. R5993-16, 505-83*.

Wersety od 15 do 17 są akuracnym opisem ostatniej fazy Kościoła ewangelicznego. R457-83*.

ANI ZIMNY -- Nie starający się być przedstawicielem Prawdy Bożej. R457-83*.

Posiada dużo gorliwości, ale nie według znajomości. R5993-16, R505-83*.

Chrześcijaństwo zorganizowało swoje armie, udoskonaliło maszyny, powiększyło swoje bogactwo, a jednak nieprzyjaciół dotąd nie upadł. Chrześcijaństwo twierdzi, że najważniejszym jego zadaniem jest nawrócić grzeszników i uczynić

z nich duchowe dzieci. R5993-16, 505-83*.

ANI GORĄCY — Nie będąc pełen gorącej miłości i poświęcenia dla Boga. R457-83*.

BODAJŻEŚ BYŁ — Woli otwarte wrogie nastawienie niż letniość. R718-85.

Jeżeli po obliczeniu kosztów zadecydujesz służyć mamonie, samolubstwu, wtenczas staraj się być milionerem. Jeżeli pragniesz przyłączyć się do polityki, miej aspirację na prezydenta. Człowiek niezdecydowany, który nie wie co on czyni lub co czynić powinien, niewiele dokona. Pan powiedział, że On lubi, aby człowiek był albo gorący, albo zimny. R5313-13.

3 : 16 A TAK — Na wiosnę 1878 roku, co odpowiada RP 33, kiedy nominalny cielesny Izrael został odrzucony. B262, 276; R4842-11, 474-83, 304-81.

Powinno się wyraźnie zaznaczyć, że równoległość pomiędzy wiekami Żydowskim i Ewangelii, odnosi się do nominalnych systemów obu wieków i wskazuje na rok 1874, jako początek "żniwa" i 1878, jako czas gdy Babilon został formalnie odrzucony. R4842-11, 474-83, 328-82*, 304-81, 224-81, 124-80; Q150.

PONIEWAŻEŚ — Nominalne systemy kościelne. B262.

LETNI — Obojętni w służbie dla Pana — Chrzestowanie z imienia a nie naśladowcy Pana zupełnie ofiarowani. Q754.

Stan, o którym Mistrz oświadcza, iż ma do niego wstręt. R1414-92, 1081-88.

Ogólny stan apatii. OV418.

Stan bardzo nieporządkany i niebezpieczny. R457-83*.

Te osoby "letnie" nie są ani za grzechem, ani przeciwko grzechowi. R1985-96.

Nie dopisują w całym tego słowa znaczeniu — Bóg szuka stanowcze charaktery. R1985-96.

Miłość wielu oziębnie. R710-85.

Niezdecydowani, letni, . . . są dalekimi od posiadania ducha klasy Królestwa. R1653-94.

Miejmy się na baczności, aby w jakiś sposób lub w jakimś stopniu nie poddać się letniemu stanowi, który może nas ogarnąć. R4417-09.

Wielu sług Bożych w mistycznym Babilonie jest upośledzonych dlatego, że otrzymali zaszczyty i suknie purpurowe, i są mniej więcej skłonni ukrywać lub przykrywać poselstwo obecnie stosowne do Babilonu. Oni są uwiązani "łańcuchem złotym obejmującym ich szyję" (Dan. 5 : 16). HG519.

Ktokolwiek nie oddaje pewnej usługi naszemu Królowi, w obecnym czasie, posiada, w najlepszym razie, tą letnią miłość, która jest wstrętą Mistrzowi. R2497-99.

Ta gorliwość misjonarska kościoła Filadelfii, która niegdyś wzbudzała zapal w masach zreformowanego chrześcijaństwa, obróciła się w letniość. Nie będzie otwartego nieprzyjaciela Chrystusa, jak w Filadelfii, ale faryzeuszowstwo,

złoty środek między bezbożnością a pobożnością. R1295-91*.

ANI ZIMNY — Nie starający się być przedstawicielem prawdy Bożej. R457-83*.

ANI GORĄCY — Nie będąc pełen gorącej miłości i poświęcenia dla Boga. R457-83*.

WYRZUCĘ CIĘ — "Jeśli Bóg przyrodzonym gałęziom nie przepuścił, wiedz, że i tobie nie przepuści" (Rzym. 11 : 21). C196.

Odrzuci zupełnie Laodyceę w Boską niełaskę z pogardą. R4417-09, R1295-91*.

Upadek Babilonu (Obj. 18 : 2-4). R2982-02.

Nie ma lekarstwa, te systemy muszą umrzeć. R498-83.

Prawda przyjdzie innymi drogami, czyli innymi torami. R224-81.

Teraz w czasie żniwa tego wieku, Bóg woła na swój lud, by z Babilonu wyszedł, odłączył się, a dzieło odłączenia jest prawie skończone. Wyrzucił On te systemy ze Swoich ust. R5911-16, 349-82, 248-81, 171-80*.

Nominalni chrześcijanie nie są gorący ani zimni i dlatego, budząc wstręt, są wyrzuceni jako rzecz znienawidzona. R505-83*.

Babilon nie jest dłużej rzecznikiem Pańskim, ale już jest wypłuty z ust Jego. R2554-00.

Pan nie będzie walczył przeciw Laodycei jak walczył przeciw Pergamowi i Tiatyrowi. Nie będzie On ją sądził jak Sardes; ale wyrzuci ją zupełnie z pogardą i zostawi ją w jej tarzaniu się w błocie. R1295-91*.

Z UST MOICH — Nominalne systemy kościelne zostały "wyrzucone" i od tego czasu (R.P. 1878) nie są one już nadal ustami Boga ani też wcale nie są przez Niego uznane. B262. R1577-93, 718-85, 712-85, 46-79.

Wszyscy ci, którzyby chcieli być mówczym narzędziem Pańskim i głosić Jego Słowo powinni to czynić bez żądania wynagrodzenia. R2497-99.

Większość Laodycejszyków będzie wypłuta z ust Pańskich, będą odrzuceni, aby nie byli dłużej pośrednikami Pańskimi w udzielaniu Jego poselstwa światu. NS44.

Babilon był rzecznikiem Pańskim, i przez niego Pan przemawiał do świata, ale takim on już nie będzie. "I głos oblubienica i oblubienicy nie będzie więcej słyszany w tobie" (Obj. 18 : 23). R177-81.

Pan wypłutł na zawsze Babilon ze swoich ust, aby nie był więcej Jego rzecznikiem. R1577-93.

Nie będę już cię używał do wypowiadania moich słów. R718-85.

Bóg wzbudził nowego rzecznika; daje coraz większe światło Maluczkemu Stadku, które chętnie je przyjmuje i przekazuje je dookoła coraz dalej bez obawy. R505-83*.

3 : 17 ALBOWIEM MÓWISZ — Nominalny kościół naszych czasów. A359; R2763-01.

Pan zwraca się do nominalnego systemu obecnego czasu. HG413.

Dzisiejsze chrześcijaństwo w całości. NS773.

Okres Laodycejski historii kościoła już nastał. Pan, swoimi słowami, opisuje całkowicie nominalizm naszych dni. NS781.

Słowa zapisane w prorocztwie Izajasza (56 : 10, 11) i określające ostatni okres Domu ewangelicznego, wypełniają się widocznie obecnie w zepsutym stanie nominalnego kościoła i w jego karygodnym zaniedbaniu oraz dobrowolnej nieznajomości Boskiego charakteru i Planu zbawienia. R717, 718-85.

JESTEM BOGATY — Liczebnie i w materialnym dobrobycie. R4811-11, 2763-01.

Stan "Chrześcijaństwa" dzisiejszego jest stanem zaufania w armiach, w okrętach, w żołnierzach i karabinach, w samolotach, w dynamicie, w wielkim bogactwie i dobrobycie. R4811-11.

To jest oskarżenie naszego Pana przeciwko obecnemu stanowi kościoła, bogatego w doczesne dobra, obfitującego w duchowe przywileje, zadowolonego z samego siebie. R4417-09.

Te bogactwa nie są dowodem łaski Pana w tym wieku Ewangelii. R2763-01.

Chrześcijanie nominalni są skłonni chętnie się swoimi bogactwami uczonością, posiadłościami, intelegencją, wpływami i swoim, jak go nazywają, wysokim ideałem moralnym. R4314-09.

W rzekomą maszynierię urządzoną w celu nawrócenia świata. R1439-92.

Poselstwem Chrystusa jest opowiadanie Ewangelii ubogim (ubogim w duchu). R2580-00.

Posiadam wszelkie światło duchowe, jakie istnieje na świecie. Posiadam "wiele dóbr złożonych na wiele lat" (Łuk. 12 : 19), "Siedzę jako królowa, a nie jestem wdową i smutku nie ujrzę" (Obj. 18 : 7). R505-83*.

Będąc częścią kościoła Laodycejskiego, nominalni Chrześcijanie myślą, że są bogatymi w znaczeniu duchowym. HG24-B.R.

Nominalni chrześcijanie przyglądają się dumnie na swą dużą liczebność; liczą się oni na miliony. Laodycejczycy przyglądają się na swój materialny dobrobyt i na ilość bogatych ludzi skojarzonych z nimi w zjednoczonych sektach. Liczą oni swe pieniądze i datki na miliony. R2763-01, 4811-11, 1911-96.

Jedynym bogactwem, jakie Bóg uznaje, jest to, które On obiecał swemu ludowi i którym ich obdarzył w obecnym czasie. R2763-01.

Chrześcijanie nominalni chcieliby mieć jedną rzecz jeszcze, tj. władzę cudownego leczenia; i obecnie niektórzy chwytają się tego, ku ich dalszej szkodzi, ku powiększeniu swej pychy i chętności, a także ku wprowadzaniu samych siebie coraz więcej pod wpływ władz ciemności. R4314-09, 712-85.

Chociaż wydaje się, że kościół nominalny posiada moc, chociaż otacza się starą chwałą,

pomimo, że należenie do kościoła jest jeszcze uważane za dobrą rzecz, to jednak Mała gromadka szukających prawdy jest wzgardzoną i odrzuconą, gdyż mają odwagę wykazywać wady kościoła, który stał się światowym. R5993-16, 506-83*.

Jest prawdą, że kościół obecnego stulecia uczynił wiele cudownych rzeczy w imieniu Chrystusa; za pośrednictwem towarzystw Biblijnych, rozpowszechnił Słowo Boże wszędzie. Ale jest też prawdą, że ta gorliwa i osobista pobożność Reformatorów prawie że zanikła w tym kościele. HG98-B.R.

I ZBOGACIŁ EM SIĘ — Nigdy nie było tylu bogactw zainwestowanych w budynkach kościelnych, w sprzętach, w chórach kościelnych i w opłacaniu pastorów. R1911-96.

Ich zdaniem, wzbogacili się dobrami tak duchowymi jak i doczesnymi. R1440-92, 317-82.

NICZEGO NIE POTRZEBUJĘ — Posiadam wszelką prawdę — Jestem Prawosławnym — Ewangelikiem — Nie potrzebuje niczego więcej. R718-85.

Według ich własnej oceny są oni (nominalni Chrześcijanie) zdrowymi i nie potrzebują lekarza. R1440-92.

Nie mówimy tyle o bogactwach pieniężnych i o dobrze zorganizowanej maszynierii tego kościoła, jak o jego mniemaniu, którym się zadawała, że posiada dosyć prawdy i że pierwsze zasady Ewangelii Chrystusa są wystarczające. HG98-B.R.

Trąba Boża brzmi, i wydarzenia tego wielkiego dnia nastąpiły. Zamiast być zadowolonym z cofnięcia się do niektórych z pierwszych zasad prawdy przez wzgląd na jedność, ten kościół powinien posuwać się naprzód w światłości i prawdzie. HG98-B.R.

Babilon chętnie się z pięknych kościołów, z wysokich iglic, z wymownych kaznodziejów, z zamożnych członków, ze wspaniałej muzyki, z poważnych wynagrodzeń i ze światowej popularności. R177-81, 45-79; NS815.

A NIE WIESZ — "Nawróćcie się do mnie, a nawrócę się do was, mówi Pan zastępów. Ale mówicie : W czymże się nawrócimy?" (Mal. 3 : 7). R1440-92, 114-80.

Nominalny kościół nie zdaje sobie sprawy ze swego prawdziwego stanu. R718-85.

Staby kolor jaki daje się teraz zauważyć, jest tylko dymem, oświeconym przez przebijające chmury promienie od Ręki, wysoko na ścianie wypisującej słowa: "Mene, mene, tekel, upharsin" (Dan. 5 : 25-28). R5993-16, 505-83*; D66.

Ich bojaźń Boga nie jest wynikiem badania Słowa Bożego, ale ona pochodzi od przykazań ludzkich. Niestety, jak godnym politowania jest ten stan! Jednak oni są tego nieświadomi. R589-84.

ŻEŚ TY BIEDNY I MIZERNY — Z powodu swego zaślepienia i nienaturalnego przymierza ze światem, przez który jest pokonywany. R718-85.

Poważnym oskarżeniem przeciwko Chrześcijaństwu jest, że ono straciło swego Boga. R4811-11.

Naprawdę, że dzisiejsze nominalne systemy stały się Babilonem, zamieszanem! R5911-16.

Jeśliby dzieło Reformacji postępowało dalej, Syon nie byłby obecnie w tym opłakanym stanie. R183-81.

Choćby cały świat pogański był nawrócony do takiej cywilizacji i do takiego stanu, jakie panują w tak zwanym chrześcijaństwie, to i tak znajdowałby się w stanie mizernym. R4140-08.

I UBOGI — Zewnętrznie, Kościół jest bogaty; duchowo jest on ubogi. R4778-11.

Według ich oceny, nominalni chrześcijanie są zdrowi i nie potrzebują lekarza, lecz w rzeczywistości są oni chorzy, pełni ran, kontuzji i ropniejących wrzodów. R1440-92.

Posiada mało prawdy i mało co ducha prawdy. R2763-01.

Duchowni nominalni Izraelici nie posiadają prawdziwych bogactw łaski Bożej, złota Boskiej natury. R2297-98.

Babilon wydaje miliony rocznie na swoją literaturę i na swoje instytucje, lecz nie wie on, że jest ubogi. R1593-93.

"Lud mój ginie, gdyż brak mu poznania", mówi Pan (Ozeasz 4 : 6). Jednak nauczyciele wszystkich wyznań religijnych nauczają ten lud, aby był dumnym. R4613-10.

I ŚLEPY — Nie może widzieć w oddali, nie może widzieć długości, szerokości, wysokości i głębokości Boskiego planu objawionego w Słowie Bożym, ani wysokiego powołania Kościoła lub naprawienia wszystkich rzeczy dla świata. R2297-98.

"Bóg świata tego oślepił" jego percepcje Boskiego charakteru i planu. R2763-01.

Ten kościół nie może rozpoznać swojego własnego obrazu (Obj. 18 : 7). R505-83*.

Cielesny dom Izraela nie potrafił rozpoznać obecności Pana w ciele; duchowy dom nie chce uznać Jego obecności w ciele duchowym. R505-83*, 1577-93.

Babilon potyka się o obecne prawdy. R177-81.

Błędne zrozumienie prawdziwych bogactw. HG414.

Następnie jest Teozofia — teoria, która imponuje ludziom kulturalnym i estetycznym, którzy w nominalnym chrześcijaństwie są ślepy. Teozofia występuje jako najnowsza i najbardziej ogładzona myśl religijna. R5801-15, 1643-94.

Nieomal wszystkie nominalne kościoły są pełne ślepych ludzi. Niestety, większość z nich nie jest podobna do Bartymeusza. Nie zdają

oni sobie sprawy ze swego stanu i nie przychodzą do Mistrza, by im przywrócił wzrok.

R2730-00.

I NAGI — Obnażony i obdarty z szaty sprawiedliwości Chrystusowej przez kler, w imieniu Wyższej Krytyki i Ewolucji. R2763-01, 2297-98, 2693-00, 2168-97.

Stan rzeczy istniejący w Chrześcijaństwie, który był objawiony na światowym Kongresie Religijnym. D264.

Ich naczelnicy prawie że stracili wiarę w okup, to jedyne przykrycie naszej nagości. Brudne szmaty naszej własnej sprawiedliwości nie mogą przykryć naszej nagości. R2297-98.

Ludzie światowi spoglądają ukradkiem na swe szczupłe szaty, które zaledwie ukrywają sromotę ich nagości. R591-84*.

3 : 18 RADZĘ CI — Gdy Chrześcijanin doznaje jakiegoś nowego i ciężkiego doświadczenia i gdy przypomni sobie tę radę Pana: "Abyś nabył u mnie złota w ogniu wypróbowanego", wtedy nabiera otuchy i też odwagi do znoszenia cierpliwie tego doświadczenia i jest pobudzony do dalszego ofiarowania się. R1944-96.

Kto ma uszy do słuchania, powinien posłuchać tej rady Pana i też zważać na ten rozkaz teraz wydany: "Wyjdźcie z niego, ludu mój, abyście nie byli uczestnikami jego grzechów i aby was nie dotknęły plagi na niego spadające" (Obj. 18 : 4). R822-86*, 505-83*, 457-83*, 317-82*, 310-81*.

Podczas trzech lat i pół, począwszy od roku 1874, ta proklamacja Jezusa, obecnego Oblubieńca, była ogłoszona kościołowi w całości. R224-81, 177-81.

ABYŚ KUPIŁ U MNIE — Kosztem oddania siebie na ofiarę Bogu. D66; R1944-96.

Kosztem reputacji i światowych korzyści. R457-83*; HG413.

Tak jest z niektórymi prawdziwymi sługami Pana w mistycznym Babilonie. Mają oni sposobność mówić o Słowie Bożym; jednak wielu z nich, przyjąwszy honory i suknie purpurowe, ma to zadanie utrudnione, i są skłonni ukrywać poselstwo prawdy nadające się obecnie do Babilonu. Są oni związani złotym łańcuchem obejmującym ich szyje (Daniel 5 : 7). R2498-99.

Ten skarb może być kupiony tylko kosztem zupełnego poświęcenia, czyli ofiarowania Chrystusowi wszystkiego, co posiadamy. R1944-96.

To złoto w ogniu doświadczone musi być kupione kosztem wiernego i trwałego poddania się karność Pańskiej w ognistych doświadczeniach, które są potrzebne do strawienia naszych żużli i do oczyszczenia naszego złota. R1944-96.

ZŁOTA — Prawdziwe niebieskie bogactwo — Boską naturę. D66; R2763-01, 1944-96; HG413.

Boska prawda. R1371-92.

Mądrość pochodząca z góry. R505-83*, 1656-94.

Boski skarb. R457-83*.